

чемъ не е друго освенъ подшверженіе—шо на—вышеречено—шо начало : « да си при-добьемъ или пригошвимъ пріяшносшь » ), полкова по охотно, що мало послѣ ще при-емнемъ чи живош—ъшъ добрѣ разумень, ся сочинява ошъ при големи часни : веще-ственно попеченіе, нравственно попеченіе, оумственно попеченіе; и чи явственно сънь-ъшъ какъ—шо яденіе—шо, какъ—шо шѣлесни-шѣ обученія, влазяшъ въ перва—ша ошъ нихъ. А колко—шо за сънуванья—ша, хошя да дока-зувашъ явно чи мысль—ша не спи совершенно, обаче совѣшувамы да ся не гледашъ шія кашо добро : Кой—шо еще да оупотреблява добрѣ време—шо си, шой шребува да живѣе совершенно, и совершенно пакъ да не живѣе; да бди совершенно, и совершенно да спи. Сънь—ъшъ оуспокоява живош—ъшъ несумнен-но; но несомненно е пакъ чи единъ часъ сънь безъ сънуванье досшига подобрѣ шая цѣль, а не два часа сънища.

§ V. *Полза на—двѣ—тъ мѣры на—време—то.*

Хошя да шребува, какъ—шо рекохме пого-рѣ, да мѣримъ време—шо *ікономически*, сирѣчь чрезъ плодно—шо му оупотребленіе; обаче и асшрономическо—шо мѣреніе на—време—шо